Pregaria.cat

Entrada

Aixeca't (I)

Una paràlisi acompanyada

(Marc 2, 1-12) *El paralític. Tu. L'Evangeli. La comunitat. Jesús.*

1.- El paralític es deia a si mateix...

Si en fa d'anys que no em puc moure. És clar em refereixo al meu cos. Però fins i tot la ment i el cor els tinc també parats. No soc ningú, quasi tothom passa de mi, faig pena, i per acabar-ho d'adobar són els meus pecats la causa de tots els meus mals. Els doctors de la llei no paren de dir-ho: "o tu o els teus pares hauran pecat perquè tinguis un mal com aquest. Mai el nostre Déu just i misericordiós enviaria una malaltia a una persona justa". Que dissortada que és la meva vida. A vegades penso que haguera estat millor no haver nascut.

Sort en tinc dels meus amics, que em venen a veure i m'ajuden. Com ara que em porten en la llitera per intentar veure a un tal Jesús que diuen que cura en nom de Déu. Com em pot curar en nom de Déu si és Ell qui em va castigar?.

2.- Tu penses avui ...

Hi ha paràlisis a la meva vida? Parada de fe? Parada de relació amb Déu? Parada de cor? Parada de sentit? Tinc paràlisi per a la justícia i els drets humans? Què faig pels més pobres, pels insignificants? Només m'importa la meva persona? He parat la gratuïtat, el desinterès, la mirada que es deixa commoure, els sentiments de bondat?.

A cops penso que viure és inútil? Em sento en el fons frustrat, acabat, desenganyat de mi mateix? Penso que aquesta situació la tinc ben merescuda per culpa meva, perquè no ha sabut reaccionar, per mandra i poc coratge?

Al menys tinc uns amics, tinc un grup, una comunitat, uns referents, una persona potser? I si els hi demanés que amb llitera i tot miressin de portar-me a Jesús, no fos cas que Ell tingués una paraula, un gest, una mirada de sanació pel mal que em corromp ?

3.- L'evangeli et comunica ...

Al cap d'uns dies Jesús entrà novament a Cafarnaum .**Va córrer la veu que era a casa**. I s'hi aplegà tanta gent que no cabien ni davant la porta. **Ell els enunciava la paraula**. Llavors vingueren uns homes a portar-li un paralític. El portaven entre quatre.

(Evangeli de Marc 2, 1-3)

4.- La comunitat com a urgència

Ets amic de persones que se senten paralitzades? Coneixes llurs problemes? T'estimen i et consideren amic? Hi estàs a prop? No els critiques, ni els omples el cap de consells ni pretens ensenyar-los res? Que potser sou una colla, uns quants, capaços entre tots de ser-hi al costat, de comunicar energies positives, de cercar la joia de viure, la fe en Déu? Quin goig la comunitat!!.

5.- Jesús viu aquesta situació

La paraula dóna alegria i esperança a aquesta gent. Són com ovelles sense pastor. Com cau la pluja sobre tots, sense distincions! Com brilla el sol per a bons i dolents ! El meu cor exulta i alaba al Pare. No he vingut a condemnar sinó a salvar, a que tinguin vida. Sóc tan feliç ara i aquí enmig del poble de Déu.